

РЕШЕНИЕ

№ 5153

гр. София, 11.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 25.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **9960** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, вр. чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район И., [улица], чрез управителя А. М., срещу Решение № 1040-21-345 от 02.08.2019 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без разглеждане жалбата на дружеството с входящ номер 5101-21-531#2 от 24.07.2019 г. и е прекратено производството срещу Разпореждане № 23459 от 19.06.2019 г. на длъжностно лице при ТП на НОИ С.-град, с което на основание чл. 60, ал. 1 от КСО декларирана злополука вх.№ 531 от 18.06.2019 г. от осигурителя [фирма] от 14.06.2019 г., при която е пострадала служителката Л. И. М., ЕГН [ЕГН], е приета за трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО.

С жалбата се твърди, че неправилно директорът на ТП на НОИ С.-град е приел, че жалбата срещу Разпореждане № 23459 от 19.06.2019 г. на длъжностно лице при ТП на НОИ С.-град е просрочена. В тази връзка се излагат доводи, че посоченият акт не е връчен на представляващ дружеството на 28.06.2019 г., както се твърди от административния орган, а на 11.07.2019 г., и то като обикновена пощенска пратка, а не като препоръчано писмо с обратна разписка за доставяне. С оглед на това се обосновава становище, че жалбата срещу разпореждането, подадена пред по-горестоящия орган по чл. 118 от КСО на 24.07.2019 г., е в срок и е следвало да бъде разгледана по съществото ѝ. Позовава се на писмо в отговор на запитване от офис мениджър на пощенска станция № 9, съгласно което на 28.06.2019 г. не е изпращана

препоръчана пратка до жалбоподателя. Моли съда да разгледа жалбата по същество и да постанови, че не е налице трудова злополука, за което излага подробни аргументи, и да върне преписката на органа за ново произнасяне със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Б., който поддържа жалбата. Излага допълнителни аргументи в депозираните писмени бележки.

Ответникът – директор на ТП на НОИ С.-град, се представлява по делото от юрк. П., която оспорва жалбата като неоснователна. Представя писмени бележки, с които оспорва заключението на СГЕ. Счита, че е доказано редовното връчване на Разпореждане № 23459 от 19.06.2019 г. на 28.06.2019 г., поради което правилно е прието с оспорвания акт, че е изтекъл срокът за обжалване.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не дава становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От приобщените по делото доказателства се установява, че с Разпореждане № 23459 от 19.06.2019 г. на длъжностно лице при ТП на НОИ С.-град на основание чл. 60, ал. 1 от КСО е приета за трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО декларираната от осигурителя [фирма] злополука вх. № 531/18.06.2019 г., настъпила на 14.06.2019 г., при която е пострадала служителката Л. И. М., ЕГН [ЕГН].

Срещу разпореждането е подадена жалба вх. № 5101-21-531#2/24.07.2019 г., допълнена с молба вх. № 5101-21-531#4/02.08.2019 г., в която се сочи, че увреждането на горепосочената служителка не е в резултат от трудова злополука, тъй като същото не е станало през време и във връзка, или по повод на извършваната работа.

С оспорваното в настоящото съдебно производство Решение № 1040-21-345 от 02.08.2019 г. на директора на ТП на НОИ С.-град е прието, че жалбата е недопустима като просрочена, тъй като е подадена след изтичане на 14-дневния срок за обжалване по чл. 117, ал. 2, във вр. с чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „г“ от КСО, считано от датата на връчване с писмо с обратна разписка – 28.06.2019 г.

В тази връзка между страните се спори относно датата на връчване на препис от Разпореждане № 23459 от 19.06.2019 г., съответно спорният въпрос по делото е от кой момент следва да тече срокът за обжалване.

По делото е представено копие на известие за доставяне на л. 32, в което е налице отбелязване, че Разпореждане № 23459/19.06.2019 г. е връчено на 28.06.2019 г., без обаче да се сочи лицето, което е приело пратката. Пощенското клеймо е също с дата 28.06.2019 г. Документът е оспорен от жалбоподателя и е образувано производство по чл. 193-194 от ГПК, вр. с чл. 144 АПК за установяване истинността на документа и авторството на положения в него в подпис.

В тази връзка по делото е назначена съдебна графологична експертиза /СГЕ/ за установяване дали подписът от известието за доставяне от 28.06.2019 г., приложено по делото, е на представляващите дружеството - управителите А. М. М. и М. Л. В., или на служителката Е. Г. Т. – на длъжност секретар. Съгласно заключението на вещото лице Д. В. – Протокол № 46 за извършване на почеркова експертиза, „подписът, положен под изписаната дата 28.VI.2019 год., в графа „Попълва се от получателя“ в известието за доставяне на процесната пратка с баркод ИД PS 107100 N27 A W R № 23459/19.06.19 год., не е положен от А. М. М., М. Л. В. или Е. Г. Т..

Неоснователни са възраженията, с които ответникът оспорва заключението на вещото лице, в смисъл, че е извършена спрямо лица, за които не се спори, че не са подписали известието за доставяне. Доколкото именно тези три лица имат представителна власт да извършват действия по приемане на пратки и да подписват такива от името на дружеството, обстоятелството дали те са подписали процесния документ, е относимо и необходимо за изясняване на фактическата обстановка по делото.

С жалбата до съда жалбоподателят представя копие на писмо вх. № 11/13.08.2019 г., подписано от офис мениджър на ПС 9 – Т. С., съгласно което за периода от 01.06.2019 г. до 13.08.2019 г. в ПС 9 са постъпили 2 броя писмовни препоръчани пратки с получател дружеството жалбоподател, съответно на 02.08.2019 г. и на 09.08.2019 г. Твърди се, че положеният в известието за доставяне подпис не принадлежи на никой от двамата представляващи управители на дружеството – А. М. М. и М. Л. В., нито на служителката Е. Г. Т. – на длъжност секретар, която по длъжностна характеристика /приложена на л. 58 – 59/ има задължение да получава и изпраща кореспонденция от името на [фирма].

Съгласно писмо изх. № 07-01-212/24.09.2020 г. от директор на Регионално управление „Западен регион“ на [фирма] на л.109 се установява, че препоръчана пратка с баркод № PS 10710027AW, с получател [фирма], е доставена на 28.06.2019 г. в интервала от 11:00 ч. до 12:00 ч. от Ц. Б. П. – пощенски раздавач в пощенска станция С. 9 на адрес гр. С., [улица], срещу подпис в опис 242Е с направено вписване „И. – охрана“. От друга страна, известие за доставяне е получено в ТП на НОИ С.-град на 01.07.2019 г. на адрес срещу подпис с направено вписване „М.“.

По делото е постъпило писмо изх. № 07-01-239/08.10.2020 г. от директор на Регионално управление „Западен регион“ на [фирма] на л.104, с което заявява, че „не е възможно предоставяне на информация относно причината за изготвената непълна справка от офис мениджър ПС С. 9 Т. В. С.“, тъй като същата е с прекратено трудово правоотношение.

С писмо изх. № 01/22.10.2020 г. от трето неучастващо по делото лице – [фирма], на л. 116, са изложени твърдения, че охраната на сградата, находяща се в [населено място],[жк], [улица], се извършва от дружеството [фирма], а на процесната дата – 28.06.2019 г. „служител с имена „И.“ няма и не е бил на смяна“, същевременно „служител, назначен на длъжност „Рецепционист“ няма с такава фамилия или презиме“. Приложени са списък от 01.06.2019 г., подписан от „р-л сектор „Охрана“, на служителите на [фирма], осъществяващи охранителната дейност на обект „А. Т.“, ведно с работен график за целия месец, както и списък отново от 01.06.2019 г., подписан от „директор ФО“, ведно с работен график за м. юни, изготвен от „И. О. – охранител“, от които е видно, че на 28.06.2019 г. не е било на смяна лице с имена „И.“. По делото са приобщени гласни доказателствени средства с изслушване на свидетеля Ц. Б. П., от които се установява, че последният е връчил процесното писмо с обратна разписка, представляващо Разпореждане № 23459/19.06.2019 г. Заявява, че не помни на кого е връчено, но на партера „има две момичета охрана и те получават пратките и писмата за дружеството“. Сочи, че въпросните момичета, на които не знае имената, получават всички пратки за всяко от дружествата, които се помещават в сградата на [улица].

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

С атакуваното в настоящото съдебно производство решение директорът на ТП на

НОИ С.-град не се е произнесъл по съществото на жалбата /законосъобразността на Разпореждане № 23459/19.06.2019 г. на длъжностно лице при ТП на НОИ С.-град/, а е приел същата за недопустима като просрочена, поради което я е оставил без разглеждане и е прекратил производството. Съгласно чл. 118, ал. 1 КСО на обжалване по съдебен ред подлежи решението на ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт, следователно оспорването на акта по административен ред е абсолютна процесуална предпоставка за подаване на жалба пред съда. Следователно, жалбата в частта, касаеща искане за произнасяне по същество относно наличието на трудова злоупотрека, е недопустима като подадена, преди да е упражнен контрол за законосъобразност на Разпореждане № 23459/19.06.2019 г. по административен ред.

С оглед на това предмет на контрол в настоящото дело е законосъобразността на постановеното прекратяване на производството по жалбата срещу Разпореждане № 23459/19.06.2019 г. с оспореното Решение № 1040-21-345 от 02.08.2019 г. на директора на ТП на НОИ С.-град. Жалбата срещу него е подадена в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Оспореният административен акт е издаден от административен орган с териториална и материална компетентност, съгласно чл.117, ал.3 КСО. Спазена е предвидената от закона писмена форма и в него се съдържат изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК. Не се наблюдават пороци във формата или реда за издаване на оспореното решение.

Между страните се спори дали разпореждането е връчено надлежно и съответно подадена ли е в срок жалбата срещу него пред ръководителя на ТП на НОИ С.-град.

Съгласно чл. 110, ал. 4 от КСО в приложимата редакция „разпорежданията, актовете за начет и задължителните предписания се връчват на отговорните лица лично срещу подпис, чрез лицензиран пощенски оператор с обратна разписка на посочен адрес или на съответния адрес по чл. 18а, ал. 8 от Административнопроцесуалния кодекс или по електронен път по реда на Закона за електронното управление. Когато връчването не може да бъде извършено по реда на изречение първо, за съставянето на съответния документ се поставя съобщение на таблото за обявления в териториалното поделение на НОИ или на интернет страницата на НОИ за срок от 7 дни, след изтичането на който документът се смята за връчен“.

Видно е, че към уредената с изр. второ фикция за връчване чрез поставяне на съобщение на таблото за обявления в териториалното поделение на НОИ или на интернет страницата на НОИ се пристъпва при невъзможност да бъде извършено връчване на акта чрез писмо с обратна разписка или по електронен път. В случая не е спорно, че не е налице връчване на акта по електронен път, а видно от представените по делото писмени доказателства, актът /Разпореждане № 23459/19.06.2019 г./ е предаден на [фирма] за връчване чрез препоръчано писмо с обратна разписка за доставяне.

За да се приеме за надлежно връчването, съответно адресатът за уведомен за издадения акт съгласно чл. 61, ал. 1 от АПК, следва да бъде направено на посочения от него адрес или съответния адрес по чл. 18а, ал. 8 от Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно последната норма „когато съобщаването не може да бъде извършено по реда на ал. 1 - 6, то се извършва чрез връчване на последния адрес, посочен от

страната, или при липса на такъв - на адреса, на който страната е получавала съобщения или е била призована за последен път в производството. Когато няма адрес, който страната е посочила или на който е получавала съобщения или е била призовавана, на страната се връчват съобщения: за организации - ако са вписани в нормативно уреден регистър - на вписания в регистъра адрес“.

В случая с декларация за трудова злоупотреба на л. 33 по делото, по която се е произнесъл административният орган с разпореждането, [фирма] е посочило адрес: [населено място],[жк], [улица], БЦ „А. Т.“, ет. 12-15. След извършена служебна проверка в Търговския регистър към Агенция по вписванията съдът установи, че този адрес съвпада със седалището и адреса на управление на дружеството.

Видно от отбелязванията в приложеното по делото известие за доставяне от 28.06.2019 г., писмото е доставено на посочения адрес. Въпреки това съдът намира, че същото не е връчено надлежно. За да се приеме за уведомен адресатът на акта, не е достатъчно да бъде доставено писмото на съответния адрес, а и да бъде получено от лице с представителна власт да извършва действия по приемане на кореспонденция от името на дружеството. В тази връзка по делото е безспорно, че представителна власт по закон имат управителите на дружеството А. М. М. и М. Л. В., а по длъжностна характеристика и служителката Е. Г. Т. – на длъжност секретар. От заключението на назначената по делото СГЕ се установява безспорно, че подписът, положен в известието за доставяне, не принадлежи на никое от тези три лица.

От друга страна, свидетелските показания на свидетеля П. не дават информация на кого е връчено писмото предвид това, че такова отбелязване липсва в известието за доставяне. С оглед на направеното вписване на лицето „И. охрана“ като получател в регистър на [фирма] съгласно писмо изх. № 07-01-212/24.09.2020 г. не се установи връзка между това лице и дружеството жалбоподател, от една страна, както и със сградата БЦ „А. Т.“, нахождяща се на адрес [населено място],[жк], [улица]. Такова лице не е назначено нито на длъжност „охрана“ от фирмата, охранявала цялата сграда през м.06.2019 г., нито на длъжност „рецепционист“ в сградата съгласно изявленията на представител на дружеството – собственик на сградата – [фирма]. Без значение е, че обичайно пратките за дружеството се предавали на лица, които ги приемали на входа на сградата, след като в случая процесното писмо не е връчено на негов представител, поради което същото не е узнало за издаване на разпореждането, съответно, че тече срок за обжалването му.

С оглед възраженията на ответника следва да бъде отбелязано, че съдът не кредитира горепосоченото писмо вх. № 11/13.08.2019 г. от офис мениджър на ПС 9 - Т. С., тъй като същото не кореспондира с останалите доказателства по делото – конкретно с писмо изх. № 07-01-212/24.09.2020 г. от директор на Регионално управление „Западен регион“ на [фирма] на л.109 и писмо изх. № 07-01-239/08.10.2020 г. от директор на Регионално управление „Западен регион“ на [фирма] на л.104, съгласно които изготвената справка от офис мениджър ПС С. 9 Т. В. С. е непълна и не отразява действителните факти от значение за случая.

По всички изложени съображения, съдът приема, че Разпореждане № 23459 от 19.06.2019 г. на длъжностно лице при ТП на НОИ С.-град не е редовно връчено по реда на чл. чл. 110, ал. 4 КСО на представител на [фирма], без което 14-дневният срок по чл. 117, ал. 2, т. 2 КСО за административното му обжалване не е започнал да тече, следователно не е изтекъл и актът не е влязъл в сила. Подадената жалба входящ номер 5101-21-531#2 от 24.07.2019 г. до директора на ТП на НОИ С.-град не е

просрочена, не е недопустима по чл. 88, ал. 1, т. 2 АПК, нито е недопустимо образуването по нея производство по чл. 117, ал. 3, вр. ал. 2, т. 2, вр. ал. 1, т. 2, б. „г“ КСО за административно обжалване. Стигайки до противоположни правни изводи при издаването на Решение № 1040-21-345 от 02.08.2019 г. директорът на ТП на НОИ С.-град е постановил незаконосъобразен административен акт, който следва да бъде отменен с връщане на преписката за разглеждане по същество на жалба вх. № 5101-21-531#2 от 24.07.2019 г. срещу Разпореждане № 23459 от 19.06.2019 г. на длъжностно лице при ТП на НОИ С.-град в производство по чл. 117, ал. 3 КСО.

По разноските по производството:

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал.1 от АПК право на разноси притежава жалбоподателят, но доколкото същият не претендира разноси в производството, такива не следва да му се присъждат.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 70 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район И., [улица], Решение № 1040-21-345 от 02.08.2019 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без разглеждане жалба с входящ номер 5101-21-531#2 от 24.07.2019 г. и е прекратено производството по нея срещу Разпореждане № 23459 от 19.06.2019 г. на длъжностно лице при ТП на НОИ С.-град.

ИЗПРАЩА на директора на ТП на НОИ С.-град жалба вх. № 5101-21-531 #2 от 24.07.2019 г. на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „И.“, [улица], срещу Разпореждане № 23459 от 19.06.2019 г. за произнасяне по реда на чл. 117, ал. 3 КСО.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Решение № 1040-21-345 от 02.08.2019 г. на директора на ТП на НОИ С.-град в частта, касаеща искане за произнасяне по същество относно наличието на трудова злополука, като недопустима и **ПРЕКРАТЯВА** производството по нея в тази част.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ.

СЪДИЯ: